

det bliver altsaa Rekvirenten, den, der ønsker Medlæggelsen, og som altsaa har Fordel deraf, der maa give Erstatning til de Andre. Jeg kan ikke negte, at naar det ærede Medlem kan se sin Tanke om, at et tvungent Interesseselskab ogsaa i dets fortsatte Virksomhed og Forhold skal tvinges til at have Regler at følge, tilfredsstillende igennem Udvalgets Endringsforslag til §. 6, saa maa det ærede Medlem se paa Forslaget med andre Øine end jeg. Saaledes som han vil have Reglen fremsat, nemlig, at vedkommende Landvæsenkommission strax skulde give Reglen, saa som man selvsjælgelig til et Resultat, saa fik man en Regel given; men Udvalget har kun befaleet, at der skulde være en Vedtægt, men aldeles ikke givet nogen som helst Bestemmelse, hvorefter en saadan Vedtægt kunde fremtvinges i det Tilfælde, at Medlemmerne ikke vilde det. Det er to Tanker, som efter min Mening kun ligne hinanden deri, at Udvalget har ønsket, hvad det ærede Medlem har givet Udtryk igennem en Tanke, der ganske vist vil føre til Maalet, men, som jeg er temmelig sikker paa, paa en noget ugunstig Maade. Jeg skal minde om, at enhver Forandring, selv den mindste, i denne Vedtægt vil fræve en Landvæsenkommissions Mønstret; men det vil uden Tvivl blive en noget dyr Maade at faae vedtagne Forandringer i en saadan Vedtægt, naar man for hver enkelt lille Forandring skulde sammentale en Landvæsenkommission. Naar det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger imod den høitærede Ministers Forslag under Nr. 4, og sagde, at her var et Tilfælde, hvor et frivilligt Digelag maatte antages at have en Vedtægt imellem sig, og naar han saa gjorde Indvending imod, at der skulde gives Vedkommende Ret til i Henhold til Endringsforslaget under Nr. 4 at skaffe sig en Vedtægt ad anden Veje igennem Amtsrådet, saa maa jeg bemærke, at et Digelag vel til et vist givet Tidspunkt kan omfatte velvillige og frivillige Ciere; men Cierne skifte, og altsaa kan der jo dog indtræffe Forandring i Cierforholdene. Det vil jo meget let indtræffe, at fordi man den ene Dag har frivillige og velvillige Deltagere i et Digeinteresseselskab, man Dagen efter har ufrivillige og uvillige Deltagere deri, og at der opstaar Strid imellem de i Digelaget Interesserede, men dog maa der være aabnet en Udgang til, at de kunne faae en Vedtægt. Naar nu den høitærede Indenrigsministers Forslag i den Henseende henviser til Amtsrådet, saa kan jeg for det Første med Hensyn hertil anføre den Analogi, som der er imellem denne Hensendelse til Amtsrådet, og saa den, der er i offentlige Digelagstilfælde; men jeg kan navnlig — og det forekommer mig ikke lidet slaende — henviser til Analogien med Hensyn til private Veie. Der have vi en Institution, som kan omfatte et ubestemt Antal Ciere, som have en Interesse i en Vej. Naar de ikke kunne blive enige, saa er det i sidste Instants Amtsrådet, der af-

gjør, hvorledes Forholdet skal være til den rent private Eiendoms-gjenstand, og Omkostningerne betales af vedkommende Ciere, for saa vidt Amtsrådet for at undersøge Sagen har havt nogen Udgift. Her er altsaa et lignende Tilfælde. Foruden Analogien fra § 9 have vi her en privat Eiendoms-gjenstand, hvor en ren administrativ Institution som Amtsrådet maa anses for bedre skikket til at give Regulativbestemmelser, end Landvæsenkommissionen. Denne kan vel skønne om Digets Hvide og Størrelse, og det Forhold, hvori Eiendommene skulle tage Del deri, men naar der Tale om at give Regulativbestemmelser, som kunne være af en meget minutiøs Art — hvilket er et Arbejde af administrativ Karakter — saa synes der dog ikke at være nogen særlig Grund til at vente, at en Landvæsenkommission skulde kunne udføre den paa nogen meget fyldestgjørende Maade, tilmed da det vistnok maa antages at ligge aldeles udenfor de Regler, som man nu har for det Arbejde, som man paalægger en Landvæsenkommission.

Indenrigsministeren : Den ærede Ordførers Bemærkninger tvinge mig til atter at tage Ordet. Den ærede Ordfører synes at have søgt sig noget choqueret af nogle Udtryk, som jeg har brugt. Jeg har sagt, at man havde været næsten nervøs omfindtlig overfor Expropriations-spørgsmaalet, men at man derimod her ikke havde taget det saa nøie, idet man endog har været meget stryg og streng overfor Spørgsmaalet om at tvinge Folk ind i et Konsortium. Derjom jeg her har traadt den ærede Ordfører for nær, beder jeg om Tilgivelse, men naar han mente, at jeg havde traadt ham for nær ved at sige, at Udtrykkene i den foreslaede § 8 vare meningsløse, saa beder jeg den ærede Ordfører at læse dem selv, og jeg spørger da, om han kan finde nogen som helst Mening i, at der fremsættes Begjæring fra et Areal. Jeg skal i Overigt ikke negte, at det har kostet mig nogen Overvindelse ikke at være lidt bedst overfor den ærede Ordfører, thi han har flere Gange under Forhandlingen givet mig Anledning dertil, navnlig ogsaa ved den hele Mand og Form overfor Regjeringsforslaget, hvori Udvalgets Betænkning er skreven. Jeg veed ikke, om det er gaaet Thingets ærede Medlemmer saaledes, at de have søgt sig overbeviste af de Grunde, som den ærede Ordfører gjorde gjældende overfor de af mig reiste Indvendinger. Jeg tilstaar, at jeg ikke har set en eneste af mine Indvendinger afkræftet, men derimod ganske sikkert, som det blev bemærket af det ærede Medlem her overfor (Drenbøll), omgaaede, og jeg skal her bemærke, at det ærede 2det Medlem for 9de Aarss (Strup) i de Bemærkninger, som han fremsøgte, udtalte en Erkjendelse af, at den større Del af de af mig imod Udvalgets Forslag under Nr. 3 rettede Indvendinger var begunnet. Den ærede